

Úterý, 2. února 2016

I

(Usnesení, doporučení a stanoviska)

USNESENÍ

EVROPSKÝ PARLAMENT

P8_TA(2016)0034

Přezkum strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti v polovině období

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 2. února 2016 o přezkumu strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti v polovině období (2015/2137(INI))

(2018/C 035/01)

Evropský parlament,

- s ohledem na zprávu Komise ze dne 2. října 2015 nazvanou „Přezkum strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2020 v polovině období“ (COM(2015)0478),
- s ohledem na zprávu Komise ze dne 20. května 2015 nazvanou „Stav přírody v Evropské unii: zpráva o stavu a trendech u typů stanovišť a druhů, na které se vztahuje směrnice o ptácích a směrnice o stanovištích, za období 2007–2012, jak se požaduje podle článku 17 směrnice o stanovištích a článku 12 směrnice o ptácích“ (COM(2015)0219),
- s ohledem na Zprávu o otevřené veřejné konzultaci ohledně kontroly účinnosti směrnice o ochraně ptáků a směrnice o ochraně přírodních stanovišť ⁽¹⁾,
- s ohledem na průzkum Eurobarometru zveřejněný v říjnu 2015 o postoji evropské veřejnosti k biologické rozmanitosti („Zvláštní průzkum Eurobarometru č. 436“),
- s ohledem na zprávu Evropské agentury pro životní prostředí „Evropské životní prostředí – stav a výhled 2015 (SOER 2015),
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 7. února 2014 o přístupu EU k nezákonnému obchodu s volně žijícími a planě rostoucími druhy (COM(2014)0064),
- s ohledem na závěrečnou zprávu expertní skupiny programu Horizont 2020, která hledá řešení s ohledem na přírodu a zabývá se obnovou přírodního prostředí ve městech, s názvem „Towards an EU Research and Innovation policy agenda for Nature-Based Solutions and Re-Naturing Cities“ zveřejněnou v roce 2015,
- s ohledem na nástroj financování přírodního kapitálu (NCFF), jenž je součástí finančního nástroje LIFE pro opatření v oblasti životního prostředí a klimatu,
- s ohledem na konzultace Komise k budoucí iniciativě EU pod heslem „Nulová čistá ztráta biologické rozmanitosti a ekosystémových služeb“,

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/environment/nature/legislation/fitness_check/docs/consultation/public%20consultation_FINAL.pdf

Úterý, 2. února 2016

- s ohledem na výsledky 12. konference smluvních stran (COP 12) Úmluvy OSN o biologické rozmanitosti (CBD), zejména na přezkum pokroku při provádění strategického plánu pro podporu biologické rozmanitosti pro období 2011–2020 v polovině období, včetně čtvrtého Globálního výhledu k biologické rozmanitosti (Global Biodiversity Outlook), v zájmu dosažení cílů z Aichi v oblasti biologické rozmanitosti, a na opatření zaměřená na lepší provádění,
- s ohledem na rozhodnutí X/34 10. konference smluvních stran Úmluvy OSN o biologické rozmanitosti, které zdůraznilo význam biologické rozmanitosti v zemědělství pro zabezpečení potravin a výživu, a to zejména vzhledem ke změně klimatu a omezeným přírodním zdrojům, jak uznalo Římské prohlášení Světového potravinového summitu z roku 2009,
- s ohledem na závěry zasedání Rady pro životní prostředí ze dne 12. června 2014, a zejména na závazek EU a jejích členských států zvýšit prostředky na dosažení závazku z Hajdaráádu, podle něhož se mají do roku 2015 zdvojnásobit celkové toky finančních zdrojů souvisejících s biologickou rozmanitostí,
- s ohledem na zprávu sekretariátu Úmluvy o biologické rozmanitosti (CBD) a Světové zdravotnické organizace (WHO) nazvanou „Connecting Global Priorities: Biodiversity and Human Health, a State of Knowledge Review“ (Propojování globálních priorit: Biologická rozmanitost a lidské zdraví, přezkum stavu poznatků), která byla zveřejněna v roce 2015,
- s ohledem na návrh rezoluce nazvané „Transforming our world: the 2030 Agenda for Sustainable Development“ (Přeměna našeho světa: Agenda pro udržitelný rozvoj 2030), který byl předložen na devětašedesátém zasedání Valného shromáždění OSN ke schválení rozvojové agendy pro období po roce 2015,
- s ohledem na zprávy o hospodářských aspektech ekosystémů a biologické rozmanitosti (The Economics of Ecosystems and Biodiversity – TEEB), což je celosvětová iniciativa zaměřená na „zviditelnění přírodních hodnot“,
- s ohledem na Úmluvu o mezinárodním obchodu ohroženými druhy volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (CITES) a Úmluvu o ochraně stěhovavých druhů volně žijících živočichů (CMS),
- s ohledem na červený seznam ohrožených druhů zvířat Mezinárodní unie pro ochranu přírody (IUCN),
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1143/2014 ze dne 22. října 2014 o prevenci a regulaci zavlékání či vysazování a šíření invazních a nepůvodních druhů ⁽¹⁾,
- s ohledem na Mezinárodní úmluvu Mezinárodní námořní organizace o kontrole a řízení lodní zátěžové vody a usazenin,
- s ohledem na společnou zemědělskou politiku po roce 2013, a zejména na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1307/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví pravidla pro přímé platby zemědělcům v režimech podpory, které spadají pod společnou zemědělskou politiku ⁽²⁾, a na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1305/2013 ze dne 17. prosince 2013 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) ⁽³⁾,
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1380/2013 ze dne 11. prosince 2013 o společné rybářské politice, o změně nařízení Rady (ES) č. 1954/2003 a (ES) č. 1224/2009 a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 a (ES) č. 639/2004 a rozhodnutí Rady 2004/585/ES ⁽⁴⁾,
- s ohledem na víceletý finanční rámec (VFR) na období 2014–2020,
- s ohledem na své usnesení ze dne 20. dubna 2012 na téma „Naše životní pojistka, náš přírodní kapitál: strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2020“ ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 317, 4.11.2014, s. 35.

⁽²⁾ Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 608.

⁽³⁾ Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 487.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 22.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 258 E, 7.9.2013, s. 99.

Úterý, 2. února 2016

- s ohledem na své usnesení ze dne 12. prosince 2013 o zelené infrastruktuře – zlepšování přírodního kapitálu Evropy ⁽¹⁾,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 28. dubna 2015 o nové strategii EU v oblasti lesnictví: pro lesy a odvětví založená na lesnictví ⁽²⁾,
 - s ohledem na studii výzkumné služby Evropského parlamentu z dubna 2015 s názvem „Safeguarding biological diversity – EU policy and international agreements“ (Zachování biologické rozmanitosti – politika EU a mezinárodní dohody),
 - s ohledem na zprávu ministerské konference o ochraně lesů v Evropě z roku 2015 o stavu evropských lesů ⁽³⁾,
 - s ohledem na studii vypracovanou tematickou sekcí Evropského parlamentu Občanská práva a ústavní záležitosti z roku 2009 o vnitrostátních právních předpisech a postupech týkajících se provádění směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, a zejména na článek 6,
 - s ohledem na stanovisko Výboru regionů přijaté na 115. plenárním zasedání ve dnech 3. a 4. prosince 2015 s názvem „Příspěvek ke kontrole účelnosti směrnice o ochraně ptáků a směrnice o ochraně přírodních stanovišť“,
 - s ohledem na článek 52 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin a stanovisko Výboru pro rozvoj (A8-0003/2016),
- A. připomíná, že biologická rozmanitost je jedinečnou různorodostí ekosystémů, přírodních stanovišť, druhů a genů na Zemi, na nichž je člověk značně závislý;
- B. vzhledem k tomu, že biologická rozmanitost v sobě skrývá neobyčejnou vnitřní hodnotu, kterou je třeba chránit ve prospěch budoucích generací; vzhledem k tomu, že biologická rozmanitost rovněž přispívá k lidskému zdraví a má nesmírnou hodnotu také ze společenského a hospodářského hlediska, a vzhledem k tomu, že sociálně-ekonomické náklady ztracené příležitosti v případě nesplnění cílů v oblasti biologické rozmanitosti se odhadují na 50 miliard EUR ročně;
- C. vzhledem k tomu, že zemědělství má velký význam pro dosažení cílů biologické rozmanitosti; vzhledem k tomu, že nezbytnost účinné výroby potravin pro potřeby rychle rostoucí světové populace, stejně jako cíle energetické politiky týkající se většího využívání biomasy jakožto zdroje energie kladou na zemědělství vysoké nároky;
- D. vzhledem k přínosu odvětví zemědělství a lesnictví k zachování biologické rozmanitosti v rámci provádění stávajících právních předpisů;
- E. vzhledem k tomu, že rozmanitost rostlinných druhů a jejich odrůd tradičně pěstovaných malými a středními zemědělskými podniky a rodinnými podniky má velký význam, protože jednak vyhovují různým potřebám a použitím ve venkovských společnostech, jednak snižují zranitelnost plodin vůči nepříznivému počasí, škůdcům a chorobám;
- F. vzhledem k tomu, že udržitelná a zodpovědná kultivace půdy a udržitelný a zodpovědný chov dobytka významným způsobem přispívají k zachování biologické rozmanitosti;
- G. vzhledem k tomu, že biologická rozmanitost je celosvětově pod velkým tlakem, což způsobuje nevratné změny, které mají nesmírně ničivé důsledky pro přírodu, společnost i hospodářství;
- H. vzhledem k tomu, že cíl z AiČi č. 11 vyzývá k ochraně nejméně 17 % suchozemských a vnitrozemských vodních oblastí prostřednictvím účinně řízených systémů chráněných území; vzhledem k tomu, že podíl evropských ekoregionů, u nichž je 17 % území chráněnou oblastí, se značně sníží, pokud se vyjmou oblasti chráněné pouze sítí Natura 2000;

⁽¹⁾ Přijaté texty, P7_TA(2013)0600.

⁽²⁾ Přijaté texty, P8_TA(2015)0109.

⁽³⁾ <http://www.foresteurope.org/fullsoef2015>

Úterý, 2. února 2016

- I. vzhledem k tomu, že obnovení ekosystémů může mít pozitivní vliv na zmírnění změny klimatu i na přizpůsobení se této změně;
- J. vzhledem k tomu, že přinejmenším 80 % občanů EU považuje úbytek biologické rozmanitosti za závažnou věc a že 552 470 občanů se zúčastnilo veřejné konzultace ke kontrole účelnosti směrnic o ochraně přírody, což představuje historicky nejvyšší míru účasti na veřejných konzultacích Komise; vzhledem k tomu, že z průzkumu Eurobarometru vyplývá, že občané chtějí o úbytku biologické rozmanitosti dostávat víc informací a že většině občanů není známa síť Natura 2000;
- K. vzhledem k tomu, že značný počet angažovaných občanů podniká – z vlastní iniciativy nebo v rámci místních nebo regionálních akčních skupin – kroky na místní nebo regionální úrovni s cílem podpořit biologickou rozmanitost, a dosahuje tak v poměrně krátkém časovém horizontu pozitivních výsledků;
- L. vzhledem k tomu, že 65 % občanů EU žije ve vzdálenosti do 5 km od lokality sítě Natura 2000 a 98 % do 20 km, což naznačuje, že tyto lokality mají potenciál zvyšovat povědomí o biologické rozmanitosti a poskytovat ekosystémové služby, které přispívají k dobrým životním podmínkám velké části obyvatel EU;
- M. vzhledem k tomu, že politiky v oblasti biologické rozmanitosti musí být plně v souladu se zásadou subsidiarity, aby byly plně zohledněny rozdíly mezi jednotlivými regiony, pokud jde o krajinu a přírodní stanoviště;
- N. vzhledem k významu biologické rozmanitosti v nejvzdálenějších regionech a zámořských zemích a územích představujících jedinečné oblasti výskytu původních rostlinných a živočišných druhů; vzhledem k tomu, že v některých těchto regionech nebyly dosud provedeny směrnice o ptácích a směrnice o přírodních stanovištích;

Obecné připomínky

- 1. vítá přezkum strategie oblasti biologické rozmanitosti v polovině období, zprávu o stavu přírody a zprávu „SOER 2015“; zdůrazňuje strategický význam těchto zpráv pro uskutečnění cílů EU v oblasti biologické rozmanitosti;
- 2. vyjadřuje vážné znepokojení nad pokračujícím úbytkem biologické rozmanitosti; poznamenává, že cílů plánovaných pro rok 2020 nebude dosaženo bez dodatečného úsilí, které je třeba v této oblasti nepřetržitě a v dostatečné míře vyvíjet; zároveň konstatuje, že bylo vědecky dokázáno, že evropská příroda by bez pozitivního vlivu směrnice EU o ochraně ptáků a směrnice EU o ochraně přírodních stanovišť byla v mnohem horším stavu a že cílené a dostatečně financované úsilí skutečně přináší pozitivní výsledky; zdůrazňuje však, že je ještě stále co zlepšovat;
- 3. zdůrazňuje, že ničení přírodních stanovišť představuje nejvýznamnější faktor způsobující úbytek biologické rozmanitosti a že je třeba se mu při řešení úbytku biologické rozmanitosti přednostně věnovat, což znamená, že je třeba omezit ničení a fragmentaci přírodních stanovišť;
- 4. zdůrazňuje, že úbytek biologické rozmanitosti se nevztahuje pouze na stanoviště a druhy, ale rovněž na genetickou rozmanitost; vyzývá Komisi, aby vypracovala strategii pro zachování genetické rozmanitosti;
- 5. poukazuje na klíčovou úlohu biologické rozmanitosti v rámci cílů udržitelného rozvoje, a zejména cílů 14 („zachovat a udržitelně využívat oceány, moře a mořské zdroje“) a 15 („chránit a obnovovat suchozemské ekosystémy a podporovat jejich udržitelné využití, udržitelně spravovat lesy, bojovat s desertifikací, zastavit a následně zvrátit degradaci půdy a zastavit úbytek biologické rozmanitosti“); připomíná, že EU disponuje nesmírnou biologickou rozmanitostí zejména díky svým nejvzdálenějším regionům, ale rovněž prostřednictvím zámořských zemí a území, ke kterým jsou tyto regiony přidruženy; vyzývá tedy EU, aby i nadále odhodlaně usilovala o další posílení Úmluvy o biologické rozmanitosti a zajistila její účinné provádění;
- 6. konstatuje, že mezi hlavní tlaky a faktory vedoucí k úbytku biologické rozmanitosti v EU i mimo EU patří roztržštěnost, znehodnocování a ničení přírodních stanovišť v důsledku změn ve využití půdy, změna klimatu, neudržitelné spotřební vzorce a využívání moří; zdůrazňuje, že je proto nutné určit ukazatele, na jejichž základě lze jednoznačně a vědecky měřit stav biologické rozmanitosti v určité oblasti nebo regionu, a podporovat racionální a udržitelné využívání zdrojů v EU i celosvětově, včetně rozvojových zemí, a zejména naléhavě vyzývá EU, aby lépe zapracovala své mezinárodní

Úterý, 2. února 2016

závazky v oblasti biologické rozmanitosti do své strategie týkající se změny klimatu a do strategie Evropa 2020; zdůrazňuje, že hospodářství účinněji využívající zdroje a snížení nadměrné spotřeby by mohlo EU pomoci snížit její závislost na přírodních zdrojích, zejména těch, které pocházejí z mimoevropských států; připomíná také, že ekosystémový přístup ke zmírňování změny klimatu a k adaptaci na tuto změnu by mohl být nákladově efektivní alternativou k technologickým řešením a že pokrok řady aplikovaných věd závisí na dlouhodobé dostupnosti a rozmanitosti přírodního bohatství;

7. zdůrazňuje, že pro zachování biologické rozmanitosti a zastavení jejího úbytku má zásadní význam nalezení větší politické vůle na nejvyšší úrovni; za zásadní považuje efektivní provádění stávajících právních předpisů, prosazování a větší integraci ochrany biologické rozmanitosti do dalších oblastí politiky; vyzývá zejména členské státy, aby se na regionální a místní úrovni postaraly o informovanost a zvyšování povědomí v oblasti biologické rozmanitosti;

8. vyjadřuje politování nad skutečností, že zhruba čtvrtině volně žijících druhů hrozí v Evropě vyhynutí a mnoho ekosystémů je znehodnoceno, což EU způsobuje závažné sociální a hospodářské škody;

9. zdůrazňuje, že příroda a hospodářský vývoj se vzájemně nevylučují; je přesvědčen o tom, že je nezbytné přírodu více začlenit do společnosti, včetně hospodářství a soukromých podniků, aby hospodářský růst byl udržitelný a byla přijímána proaktivní opatření na ochranu, obnovení a lepší řízení životního prostředí; domnívá se, že zejména úsilí v oblasti snížení míry využívání zdrojů musí mít při sbližování hospodářských cílů a cílů v oblasti životního prostředí ústřední význam;

10. zdůrazňuje, že úbytek biologické rozmanitosti má neblahý dopad na ekonomické náklady pro společnost a že dosud nebyl dostatečným způsobem v hospodářských a ostatních politikách zohledněn; domnívá se, že je nezbytné uznat, že investice do biologické rozmanitosti mají zásadní význam ze sociálně-ekonomického hlediska; poznamenává, že jedna šestina pracovních míst v EU určitým způsobem závisí na přírodě a biologické rozmanitosti; zdůrazňuje, že biologická rozmanitost může významně přispívat k získávání nových dovedností i k vytváření pracovních míst a obchodních příležitostí; vítá metody pro měření hospodářské hodnoty biologické rozmanitosti; domnívá se, že tyto nástroje mohou zvýšit informovanost, zlepšit využití dostupných prostředků a vést k lepšímu rozhodování;

11. vyzývá Komisi, aby posílila úlohu, kterou biologická rozmanitost a ekosystémy hrají v hospodářských záležitostech, aby bylo možné přejít na zelenou ekonomiku; naléhavě žádá Komisi, aby posílila opatření přijímaná na podporu ekologizace evropského semestru; zdůrazňuje, že biologická rozmanitost představuje celkovou společenskou odpovědnost, která nemůže záviset pouze na veřejných výdajích;

12. zastává názor, že aniž by se z biologické rozmanitosti stalo zboží, měla by se její ekonomická hodnota zohledňovat v ukazatelích, na jejichž základě jsou přijímána rozhodnutí a které by se neměly omezovat na HDP; je přesvědčen, že to napomůže plnění cílů udržitelného rozvoje; proto žádá systematické začleňování hodnot biologické rozmanitosti do vnitrostátních systémů hospodářských účtů v rámci monitorování cílů udržitelného rozvoje;

13. zdůrazňuje, že EU a členské státy nesplnily cíle strategie v oblasti biologické rozmanitosti pro rok 2010; vzhledem k nedostatečnému pokroku směrem k dosažení cílů v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2020 vyzývá Komisi, aby Parlamentu předkládala zprávy po dvou letech, v nichž Rada a Komise budou podrobně informovat o aktuálním stavu, důvodech pro neplnění cílů a strategii, která zajistí dodržování cílů v budoucnosti;

Přezkum strategie v oblasti biologické rozmanitosti v polovině období

Hlavní cíl

14. vyzývá Komisi a členské státy, aby dosažení cílů pro rok 2020 zařadily bezodkladně mezi větší politické priority; vyzývá k přístupu zahrnujícímu více zúčastněných stran a podtrhuje přitom zásadní úlohu státních, regionálních a místních subjektů a jejich plného zapojení do tohoto procesu; zdůrazňuje, že zásadní význam má rovněž financování a lepší informovanost veřejnosti o ochraně biologické rozmanitosti, její pochopení a podpora; domnívá se, že klíčem k dosažení těchto cílů je proto dobrá informační politika a včasné zapojení všech dotčených subjektů, včetně těch sociálně-ekonomických;

Úterý, 2. února 2016

15. vyzývá EU, aby pokročila v plnění hlavních cílů v oblasti biologické rozmanitosti a svých závazků v oblasti ochrany biologické rozmanitosti s cílem snížit dopady své činnosti na biologickou rozmanitost ve světě v souladu se zásadou soudržnosti politik ve prospěch rozvoje a respektovat ekologické limity ekosystémů; rovněž EU vyzývá, aby podpořila rozvojové země v jejich úsilí o zachování biologické rozmanitosti a zajištění jejího udržitelného využití;

Cíl 1

16. vyjadřuje politování nad pomalým pokrokem členských států při provádění právních předpisů EU v oblasti životního prostředí; zdůrazňuje, že je třeba více informací o stavu provádění v členských státech;

17. zdůrazňuje, že plné provádění a prosazování směrnic o ochraně přírody je spolu s dostatečným financováním základním předpokladem pro zajištění úspěchu celé strategie a splnění jejího hlavního cíle; vyzývá všechny zúčastněné strany, aby se o to v maximální míře zasadily, vzhledem k tomu, jak málo času zbývá, a aby vytvořily širokou podpůrnou základnu;

18. naléhavě vyzývá vedoucí představitele EU, aby naslouchali půl milionu občanů, kteří volají po dodržování a lepším provádění razantních právních předpisů na ochranu přírody;

19. vyzývá Komisi, aby zdokonalila pokyny, jež mají usnadnit plné provádění a prosazování směrnic, a to v souladu se stávající judikaturou; vyzývá Komisi, aby se více zasadila o dialog s členskými státy a se všemi příslušnými subjekty, včetně těch sociálně-ekonomických, a podpořila tak výměnu osvědčených postupů;

20. uznává, že jedním z hlavních přínosů směrnic o ochraně přírody je míra, v jaké pomáhají zajistit rovné podmínky napříč EU, protože poskytují základní standard ochrany životního prostředí, jež musí všechny členské státy splnit na základě požadavků na společné standardy a zásady vzájemného uznávání v rámci jednotného trhu;

21. konstatuje, že v roce 2012 mělo pouze 58 % lokalit sítě Natura 2000 plány řízení; vyjadřuje znepokojení nad různými úrovněmi provádění; naléhavě žádá členské státy, aby na základě konzultace se všemi zúčastněnými stranami dokončily označení suchozemských a mořských lokalit sítě Natura 2000 a vypracovaly plány řízení;

22. zdůrazňuje, že napříč EU si řízení lokalit sítě Natura 2000 vyžádalo minimálně 5,8 miliardy EUR, avšak ročně tyto lokality přinášejí environmentální a sociálně-ekonomický zisk ve výši 200–300 miliard EUR; vyzývá členské státy, aby zajistily transparentní řízení lokalit sítě Natura 2000;

23. uznává, že přínos chráněných mořských oblastí zřízených v rámci sítě Natura 2000 bude hrát zásadní úlohu při dosahování dobrého stavu prostředí podle rámcové směrnice o strategii pro mořské prostředí a při plnění celosvětového cíle týkajícího se 10 % chráněných pobřežních a mořských oblastí do roku 2020, jak stanoví cíl v oblasti biologické rozmanitosti z Aiči č. 11; vyjadřuje politování nad tím, že splnění tohoto cíle je stále ještě v nedohlednu;

24. vyzývá Komisi a členské státy, aby zintenzivnily sběr údajů a sledování přírodních stanovišť a druhů, zejména tam, kde jsou v tomto směru velké nedostatky, s cílem zhodnotit pokrok při dosahování těchto cílů;

25. vyjadřuje znepokojení nad tím, že dosud neexistuje podrobný přehled o skutečném financování ochrany přírody v jednotlivých členských státech; má za to, že jde o významný informační nedostatek; vyzývá Komisi a členské státy, aby bezodkladně určily příslušné vnitrostátní rozpočtové položky a sestavily jejich souhrnný přehled;

26. opakuje své dřívější výzvy k tomu, aby se EU podílela na financování řízení lokalit sítě Natura 2000, čímž by poskytla doplňkový zdroj k fondu na rozvoj venkova, strukturálním fondům a rybářskému fondu a k finančním prostředkům, které daly k dispozici členské státy;

27. apeluje na Komisi a členské státy, aby nadále důsledně dbaly na vymáhání dodržování směrnic o ochraně přírody; zdůrazňuje, že dodržování právních předpisů EU a jeho vymáhání je nutné zlepšit, a to například použitím přiměřených a odrazujících sankcí;

Úterý, 2. února 2016

28. v této souvislosti vyzývá k tomu, aby bylo vyvinuto další úsilí s cílem zastavit nezákonné zabíjení a odchyťování ptáků a obchod s nimi, a vyřešit tak s tím související místní konflikty; vyzývá Komisi a členské státy, aby vypracovaly nové nástroje pro odhalování protizákonných činností v lokalitách sítě Natura 2000;

Cíl 2

29. vyzývá Komisi, aby do roku 2017 předložila konkrétní návrh rozvoje transevropské sítě pro zelenou infrastrukturu (TEN-G); podporuje vývoj strategie pro vytváření biokoridorů pro volně žijící cílové druhy ve spolupráci s členskými státy;

30. vyzývá členské státy, které tak dosud neučinily, aby neprodleně vypracovaly a provedly rámce pro stanovení priorit v oblasti ekosystémů;

31. vyzývá členské státy, aby upřednostnily cíl obnovit do roku 2020 15 % poškozených ekosystémů a využily prostředky, které jsou pro tento cíl k dispozici v rámci víceletého finančního rámce; vyzývá Komisi, aby předložila pokyny k využívání těchto prostředků na obnovu poškozených ekosystémů a ochranu biologické rozmanitosti obecně;

32. upozorňuje na velký význam zemědělství a lesnictví pro dosažení tohoto cíle a na to, že řešení musí být udržitelná z hlediska zemědělství a lesnictví;

33. uznává negativní dopady znečištění ovzduší na biologickou rozmanitost a ekosystémové služby, je-li ukazatelem tlaku na přirozené ekosystémy a rozmanitost druhů nutriční dusík a kyselost;

34. vyzývá Komisi a členské státy, aby investovaly do biologické rozmanitosti s cílem podpořit inovační kapacitu podniků, zejména pokud jde o ekologické inženýrství;

Cíl 3

35. poznamenává, že i nadále je nanejvýš důležité začleňovat ochranu přírody do jiných oblastí politik, a zdůrazňuje v této souvislosti klíčovou úlohu zemědělství a lesnictví;

36. zdůrazňuje, že zachování biologické rozmanitosti je klíčové pro produkci potravin a krmiv, a je tedy v osobním zájmu zemědělců; zdůrazňuje, že je třeba k těmto záležitostem přistupovat na základě spolupráce mnoha zúčastněných stran, s aktivním zapojením zemědělců i lesníků a na základě podpory jejich spolupráce při společném řešení těchto výzev;

37. připomíná, že společná zemědělská politika (SZP) již disponuje nástroji pro obnovu, ochranu a zlepšování biologické rozmanitosti, jako jsou např. plochy využívané v ekologickém zájmu; poukazuje na skutečnost, že obnova, ochrana a zlepšování stavu ekosystémů souvisejících se zemědělstvím a lesnictvím, včetně oblastí sítě Natura 2000, se zdůrazňuje jako jedna ze šesti klíčových priorit rozvoje venkova v EU;

38. s politováním konstatuje, že dosud nebylo možné naměřit žádné zlepšení stavu biologické rozmanitosti v zemědělství, avšak uznává, že je ještě příliš brzy na to, aby bylo možné vyhodnotit efektivnost reformované SZP; vítá hodnocení stavu provádění SZP, které Komise plánuje, a naléhavě Komisi a členské státy žádá, aby sledovaly, hodnotily a případně zvýšily účinnost opatření v rámci ekologizace – včetně posouzení flexibility členských států – a dalších nástrojů pro rozvoj venkova v rámci SZP; vyzývá Komisi, aby zohlednila svá zjištění v přezkumu SZP v polovině období;

39. vyzývá členské státy, aby lépe využívaly nástroje SZP a politiky soudržnosti, které jsou již k dispozici, a podpořily tak zemědělce a lesníky při plnění cílů v oblasti biologické rozmanitosti; zdůrazňuje potřebu podporovat udržitelné využívání genetických zdrojů rostlin a tradičních zemědělských odrůd a udržitelná řešení pro zemědělství a lesnictví;

40. zdůrazňuje, že plochy využívané v ekologickém zájmu by z principu měly být oblastí ochrany a podpory zemědělsko-ekologických postupů, jako je opylení a ochrana půdy; žádá Komisi, aby zveřejnila údaje o tom, kolik členských států povoluje používání pesticidů a hnojiv na těchto plochách využívaných v ekologickém zájmu od chvíle, kdy vstoupilo v platnost nařízení (EU) č. 1307/2013;

Úterý, 2. února 2016

41. vyzývá Komisi, aby v zájmu transparentnosti zveřejnila, jak členské státy odůvodňují své volby opatření v rámci ekologizace;
42. trvá na tom, aby Komise a členské státy zajistily, že finanční prostředky v rámci SZP budou přesměrovány od podpory činností poškozujících životní prostředí na financování udržitelných zemědělských postupů a zachování s tím spojené biologické rozmanitosti;
43. zdůrazňuje, že je nutné chránit biologickou rozmanitost v zemědělství v rozvojových zemích, neboť je nezbytná k zabezpečení potravin; proto vyzývá Komisi, aby investovala do agroekologie v rozvojových zemích, v souladu s doporučeními zvláštního zpravodaje OSN pro právo na potraviny;
44. žádá Komisi, aby podporovala udržitelné řízení světových lesů tím, že zajistí ekologické postupy, biologickou rozmanitost lesů a produktivitu a bude dodržovat práva původních obyvatel na využívání lesních zdrojů; dále vyzývá Komisi, aby zakázala ničení přírodních lesů, chránila ohrožené druhy a zakázala toxické pesticidy a sázení geneticky modifikovaných stromů;
45. vybízí Komisi, aby v rámci své strategie na podporu biologické rozmanitosti více zohlednila tropické lesy vzhledem k jejich koncentraci ekosystémů, přírodních stanovišť a obzvláště ohrožených druhů, k jejich zásadní úloze pro environmentální rovnováhu a klima a také k jejich společenskému a kulturnímu významu pro původní obyvatelstvo;
46. vyzývá členské státy, aby vypracovaly a provedly plány pro řízení lesů s cílem zlepšit ochranu lesních přírodních stanovišť a druhů a zlepšit dostupnost informací; žádá Komisi o vypracování jednotných a srovnatelných kritérií a standardů pro získávání informací o biologické rozmanitosti lesů;
47. upozorňuje na hrozbu, kterou pro biologickou rozmanitost může představovat rostoucí poptávka po biopalivech a stále se stupňující tlak na rozvojové země je vyrábět, v jejichž důsledku dochází k přeměně přírodních stanovišť a ekosystémů, jako jsou mokřady a lesy;
48. trvá na tom, že sociální a environmentální kritéria udržitelnosti produkce biomasy tvoří nedílnou součást rámce stanoveného ve směrnici o obnovitelných zdrojích energie; pokládá za klíčové vypracovat standardy udržitelnosti pro všechna odvětví, v nichž by mohla být využívána biomasa, spolu s kritérii udržitelného lesního hospodářství, jež zajistí, aby bioenergetika nepřispívala ke změně klimatu ani se nestala dalším faktorem vedoucím k zabírání půdy a k nedostatku potravin;
49. se znepokojením konstatuje, že 90 % palmového oleje, který je ve světě konzumován, je produkováno v Indonésii a Malajsii na úkor rašelinových lesů, které jsou páleny, aby uvolnily místo velkým plantážím akácií a palmy olejné; poukazuje na to, že podle studie Světové banky se Indonésie stala právě kvůli pálení lesů třetím největším producentem skleníkových plynů;

Cíl 4

50. vybízí Komisi a členské státy, aby správně a včas provedly reformovanou společnou rybářskou politiku při uplatnění takových způsobů řízení rybolovu, které jsou založeny na ekosystémech, aby byl naplněn cíl maximálního udržitelného výnosu, a to mj. na základě podpory udržitelných a inovativních rybolovných metod; zdůrazňuje, že je důležité snižovat znečištění s cílem chránit mj. mořskou biologickou rozmanitost a mořské populace a podporovat ekonomický růst prostřednictvím modré ekonomiky;
51. zdůrazňuje zásadní význam mořských ekosystémů a zdrojů jako základu pro udržitelný rozvoj přímořských států; vyzývá členské státy k plnému provedení dřívějších závazků a ke spolupráci s vládami a samosprávami na celosvětové, regionální i místní úrovni v zájmu značného zvýšení ambicióznosti cílů a intenzity činností na dosažení spravedlivého, ekonomicky a ekologicky udržitelného rybolovu;
52. vyzývá Komisi a členské státy, aby zajistily, že EU bude hrát vedoucí úlohu při zajištění dohody v rámci úmluvy OSN o mořském právu (UNCLOS), pokud jde o zachování a udržitelné využívání mořské biologické rozmanitosti, nad rámec jurisdikce členských států;

Úterý, 2. února 2016

53. vyzývá Komisi, aby ve spolupráci s členskými státy a třetími zeměmi zlepšila provádění nařízení rady (ES) č. 1005/2008 o nezákonném, nehlášeném a neregulovaném (NNN) rybolovu;

54. vyzývá Komisi a členské státy, aby prostřednictvím programů určených na snížení chemického, fyzického a mikrobiologického znečištění zlepšily kvalitu životního prostředí našich moří, a optimalizovaly tak udržitelnost námořní dopravy a chránily biologickou rozmanitost, která je dopravou nevyhnutelně ohrožena; v tomto ohledu připomíná, že 12,7 milionu tun plastů (5 % celkové produkce) každoročně končí v oceánech, kam se dostanou z kanalizace, z vodních toků a pobřežních skládek, a negativně ovlivňují životní prostředí a biologickou rozmanitost celé planety;

Cíl 5

55. naléhavě žádá Komisi, aby bezodkladně a v souladu s článkem 4 nařízení (EU) č. 1143/2014 sestavila přesný a úplný seznam invazních nepůvodních druhů s významným dopadem na Unii, přičemž by se tento seznam neměl omezovat na pevný počet druhů a měl by zahrnovat úplná a soudržná prováděcí opatření (podložená dostatečnými zdroji) k dosažení daných cílů; podtrhuje význam průběžné aktualizace tohoto seznamu a provádění dalších posouzení rizik druhů, aby právní předpisy týkající se původních invazivních druhů mohly fungovat jako silná hybná páka;

56. vyzývá členské státy k ratifikaci úmluvy Mezinárodní námořní organizace o kontrole a řízení lodní zátěžové vody a usazenin s cílem zabránit šíření invazivních nepůvodních druhů z mořské a vnitrozemské vodní dopravy a přispět k provádění a dosažení daného cíle;

57. vyzývá členské státy, aby sledovaly dovoz exotických druhů na své území a aby o něm pravidelně podávaly zprávu Komisi a ostatním členským státům; vyzývá k větším omezením v oblasti dovozu a soukromého držení ohrožených druhů, včetně primátů, plazů a obojživelníků;

Cíl 6

58. vyzývá Komisi a členské státy, aby do roku 2020 postupně odstranily dotace, které mají negativní dopad na životní prostředí, a zajistily, že do roku 2016 bude dokončeno posouzení těchto dotací a že požadavky týkající se podávání zpráv budou začleněny do příslušných oblastí odvětvových politik EU; apeluje na Komisi a členské státy, aby se plně ztotožnily s přechodem na oběhové hospodářství a podporovaly jej;

59. naléhavě vyzývá zbývající členské státy, aby ratifikovaly Nagojský protokol o přístupu ke genetickým zdrojům a spravedlivém a rovnocenném rozdělení přínosů plynoucích z jejich využívání k Úmluvě o biologické rozmanitosti před konferencí smluvních stran jednající jako shromáždění smluvních stran Kjótského protokolu, která se uskuteční v prosinci roku 2016;

60. připomíná, že EU v celosvětovém měřítku významně přispívá k boji proti úbytku biologické rozmanitosti a že je spolu se svými členskými státy hlavním dárce finančních prostředků na zachování biologické rozmanitosti a největším poskytovatelem oficiální rozvojové pomoci v oblasti biologické rozmanitosti;

61. vítá stěžejní program Komise B4 LIFE 2014–2020, avšak domnívá se, že EU se musí na úsilí o zabránění úbytku biologické rozmanitosti podílet mnohem více, a žádá EU a její členské státy, aby splnily svůj závazek z Hajdarábadu spočívající v tom, že do roku 2015 zdvojnásobí celkové toky finančních zdrojů souvisejících s biologickou rozmanitostí směřující do rozvojových zemí a že tuto úroveň udrží nejméně do roku 2020;

62. zdůrazňuje, že trestné činy související s volně žijícími a planě rostoucími druhy a úbytkem stanovišť představují přímou a rozšířenou hrozbu pro světovou biologickou rozmanitost; uznává, že zanedbávání problematiky nezákonného obchodu s volně žijícími a planě rostoucími druhy a nedostatek činností souvisejících se zapojením EU do úmluvy CITES představují závažný nedostatek ve strategii EU v oblasti biologické rozmanitosti; podtrhuje naléhavou potřebu jednat koordinovaně v boji proti nezákonnému obchodování s volně žijícími a planě rostoucími druhy; vyzývá Komisi, aby předložila ambiciózní akční plán boje proti nedovolenému obchodu s volně žijícími živočichy a planě rostoucími rostlinami a produkty z nich získanými, a žádá, aby obdobná opatření byla přijata také v souvislosti s bojem proti odlesňování a znehodnocování lesů;

Kontrola účelnosti směrnic o ochraně přírody

63. zdůrazňuje, že směrnice o ochraně přírody představují milníky pro politiku v oblasti ochrany přírody nejen úrovni EU, ale i na mezinárodní úrovni; je toho názoru, že je možné tyto směrnice o ochraně přírody díky jejich sevřené formě, soudržnosti a konzistentnosti považovat za svého druhu inteligentní regulaci *avant la lettre*;

Úterý, 2. února 2016

64. zdůrazňuje, že síť Natura 2000 je stále poměrně novou sítí, jejíhož potenciálu nebylo ještě zdaleka dosaženo; je toho názoru, že směrnice o ochraně přírody jsou stále ještě relevantní a že osvědčené prováděcí postupy prokazují jejich účinnost; zdůrazňuje, že ve směrnicích o ochraně přírody je velký prostor pro flexibilitu, včetně možnosti přizpůsobení se technickému a vědeckému pokroku; konstatuje, že inteligentní provádění a mezinárodní spolupráce jsou zásadní pro dosažení cílů v oblasti biologické rozmanitosti;

65. staví se proti případné revizi směrnic o ochraně přírody, neboť by ohrozila realizaci strategie v oblasti biologické rozmanitosti a zapříčinila dlouhé období právní nejistoty, přičemž existuje riziko, že by vedla k oslabení právní ochrany a financování a měla by negativní dopad na přírodu, obyvatele i podniky; zdůrazňuje v tomto ohledu, že probíhající kontrola REFIT směrnic o ochraně přírody by se měla zaměřit na zlepšení provádění;

66. je přesvědčen o tom, že veškeré potíže s dosažením cílů směrnic o ochraně přírody a strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti obecně nejsou v právních předpisech, ale především v jejich neúplném, rozdílném a nesprávném provádění, jeho vymáhání a začleňování do dalších oblastí politik;

67. zdůrazňuje, že směrnice o ochraně přírody poskytují dostatečnou flexibilitu v oblasti jejich provádění při zohlednění hospodářských, sociálních, kulturních a regionálních požadavků, jak je zakotveno ve směrnici o stanovištích; vybízí nicméně naléhavě Komisi, aby vyjasnila svůj výklad a prováděcí pokyny, aby nedocházelo ke sporům a všechny problémové body se vyřešily;

68. požaduje přesné prověření úlohy velkých predátorů a případné zavedení opatření k přizpůsobení, aby byla zachována biologická rozmanitost, kulturní krajina a po staletí prováděná pastva býložravých zvířat v horských oblastech;

69. uznává, že právní předpisy Unie v oblasti ochrany ekosystémů, přírodních stanovišť a druhů v chráněných oblastech jsou prospěšné pro přírodu; vyjadřuje však politování nad tím, že nejvzdálenější francouzské regiony, které představují jedinečnou zásobárnu druhů a ekosystémů a značnou část světové i evropské biologické rozmanitosti, jsou z tohoto právního rámce i z dalších právních rámců vhodných pro jejich specifickou povahu vyňaty; podtrhuje však úspěch skupiny projektů v těchto regionech financovaných z programu LIFE + a z evropské iniciativy BEST, které měly za cíl posílit ochranu biologické rozmanitosti a přizpůsobení se změně klimatu v nejvzdálenějších regionech a v zámořských zemích a územích;

70. vyzývá Komisi, aby zavedla trvalé mechanismy financování ochrany biologické rozmanitosti v nejvzdálenějších regionech a zámořských zemích a územích, a to v návaznosti na přípravnou akci BEST;

Další postup: dodatečná opatření

71. považuje úbytek biologické rozmanitosti mimo chráněné přírodní oblasti za nedostatek celé strategie; vybízí Komisi a členské státy, aby shromáždily informace o těchto stanovištích a druzích a vytvořily vhodné rámce, které umožní spolupracovat s místními orgány a občanskou společností s cílem zabránit roztržitému stanovišť a čisté ztrátě biologické rozmanitosti a ekosystémových služeb;

72. má za to, že takovýto rámec musí zahrnovat balík doplňkových opatření, která řeší podstatu úbytku biologické rozmanitosti a zlepšují začleňování biologické rozmanitosti do odvětvových politik, včetně zemědělství, lesnictví, rybolovu, energetiky a dopravy;

73. vybízí členské státy, aby prostřednictvím iniciativ týkajících se územního plánování pečlivě posuzovaly využití prostorů a zajistily přiměřenou ochranu sítě Natura 2000, aby chránily veřejný prostor, zejména upřednostňováním pastevectví před opuštěním půdy, které zvyšuje hrozbu přírodních katastrof (laviny, sesuvy bahna a půdy), a vytvořily soudržnou síť modro-zelené infrastruktury ve venkovských i městských oblastech a zároveň zajistily nezbytnou právní jistotu v oblasti hospodářské činnosti; žádá Komisi, aby v této oblasti vytvořila osvědčené postupy a sestavila jejich přehled;

Úterý, 2. února 2016

74. domnívá se, že pro účinnější a cílenější využívání dostupných prostředků je nezbytné, aby Komise vypracovala zvláštní kritéria pro „Nástroj financování přírodního kapitálu“, která musí zajistit, aby měly projekty náležité pozitivní a vědecky prokazatelné účinky na biologickou rozmanitost; projekty programu LIFE by měly být spojeny s financováním z jiných programových proudů, jako jsou například strukturální fondy, čímž by se posílily a zopakovaly úspěšné projekty napříč EU a dosáhlo by se většího multiplikačního efektu;

75. vybízí Komisi, aby rozšířila přístup financování biologické rozmanitosti z různých fondů, a vyzývá k lepšímu propojení různých finančních nástrojů;

76. vyzývá Komisi a členské státy, aby zlepšily soudržnost napříč příslušnými odvětvovými politikami ohledně začlenění cílů v oblasti biologické rozmanitosti a přitom zajistily, že příští víceletý finanční rámec zaručí, že nedojde k žádné čisté ztrátě biologické rozmanitosti a ekosystémových služeb;

77. vyzývá Komisi, aby zřídila skupinu na vysoké úrovni, která se bude zabývat přírodním kapitálem, jelikož vyšší politický význam a priorita pomohou dosažení daných cílů;

78. vyjadřuje politování nad tím, že právní předpisy EU v oblasti životního prostředí nejsou podrobovány uceleným a účinným inspekcím v oblasti životního prostředí a ucelenému a účinnému dohledu, které by odhalily porušování environmentálních právních předpisů v různých odvětvích a předcházely mu, přičemž totéž platí i pro chráněné přírodní lokality; vítá přípravnou práci na rámci EU pro inspekce v oblasti životního prostředí a vyzývá Komisi, aby bezodkladně předložila legislativní návrh;

79. zdůrazňuje význam inovací, výzkumu a vývoje, které umožňují plnit cíle směrnic o ochraně přírody, a vyzývá Komisi a členské státy, aby zaměřily svou pozornost zejména na vazby mezi zachováním biologické rozmanitosti a přínosy pro lidské zdraví a dobrý stav ekonomiky a aby koordinovaly opatření na shromažďování údajů; připomíná, že stále ještě existují velké mezery ve znalostech, pokud jde o stav mořských ekosystémů a rybolovných zdrojů; vyzývá členské státy, aby zajistily sběr a zveřejňování údajů o dopadu rybolovu a akvakultury na širší životní prostředí;

80. žádá Komisi a členské státy, aby na základě politik, jež členské státy již provádějí, bezodkladně zahájily evropskou iniciativu týkající se opylovačů a věnovaly současně zvláštní pozornost odolnosti rostlin vůči škodlivým organismům, která má dopad na včelstvo a další opylovače, a aby neprodleně předložily návrhy rámcové směrnice o půdě, směrnice o přístupu ke spravedlnosti a revidovaný právní rámec EU o inspekcích ochrany životního prostředí;

81. se znepokojením poukazuje na narůstající množství vědeckých důkazů, které prokazují, že pesticidy ze skupiny neonikotinoidů mohou mít negativní dopad na zásadní služby, jako jsou opylení a přirozené mechanismy ochrany před škodlivými organismy; vyzývá proto Komisi, aby trvala na svém zákazu používání neonikotinoidů;

82. apeluje na Komisi a členské státy, aby plně uplatňovaly zásadu předběžné opatrnosti při povolování použití živých modifikovaných organismů a jejich vypuštění do životního prostředí s cílem zabránit jakémukoliv negativnímu dopadu na biologickou rozmanitost;

83. zdůrazňuje význam programu LIFE pro životní prostředí, zejména pokud jde o jeho dílčí program „Příroda a biologická rozmanitost“, neboť pomáhá chránit a posilovat evropskou biologickou rozmanitost;

84. je pevně přesvědčen, že životní prostředí a inovace se vzájemně doplňují, a odkazuje zejména na „přírodě blízká řešení“, která přinášejí ekonomicky i ekologicky inteligentní řešení problémů například v oblasti změny klimatu, nedostatku surovin, znečištění a antimikrobiální rezistence; vyzývá příslušné zúčastněné strany, aby taková řešení v rámci programu Horizont 2020 rozvíjely; vyzývá členské státy, aby v zájmu větší efektivity ponechávaly regulační prostor pro tato inteligentní řešení, která v oblasti biologické rozmanitosti přinášejí pozitivní výsledky;

85. zdůrazňuje, že otázky biologické rozmanitosti, změny klimatu a nedostatku surovin spolu neoddělitelně souvisejí; připomíná, že úbytku biologické rozmanitosti je možné zabránit jen v případě, že bude změna klimatu výrazně nižší než 2 °C ve srovnání s úrovní před průmyslovou revolucí; rovněž připomíná, že celá řada ekosystémů zmírňuje přírodní rizika, a tím přispívá k naplňování adaptační a mitigační strategie;

Úterý, 2. února 2016

86. vyzývá Komisi a členské státy, aby tuto skutečnost zohlednily tím, že zajistí plné začlenění strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti pro rok 2020 do postoje EU v diskusích o nové mezinárodní dohodě týkající se změny klimatu, a to zejména s ohledem na skutečnost, že podle projektu ROBIN financovaného EU představuje ochrana biologické rozmanitosti část řešení změny klimatu, jejího zmírnění a přizpůsobení se jí, zejména když si uvědomíme, že tropické lesy mohou zmírnit 25 % celkových emisí skleníkových plynů;

87. vyzývá Komisi, aby do mezinárodních dohod, které uzavírá, začleňovala otázky týkající se životního prostředí a změny klimatu a aby prováděla analýzy týkající se životního prostředí zaměřené na možnosti ochrany a zlepšování biologické rozmanitosti; zdůrazňuje, že je důležité systematicky zjišťovat a vyhodnocovat možné dopady na biologickou rozmanitost; vyzývá Komisi, aby v návaznosti na zjištění uvedená ve studii s názvem „Zjišťování a zmírňování negativních dopadů poptávky EU po některých komoditách na biologickou rozmanitost ve třetích zemích“ navrhla možné způsoby, jak přispět k odvrácení nebo minimalizaci úbytku biologické rozmanitosti ve světě, která je důsledkem určitých výrobních a spotřebních vzorců v EU;

88. naléhavě žádá členské státy, aby – na základě zásady předběžné opatrnosti a zásady přijímání nezbytných preventivních opatření a s ohledem na rizika a na negativní dopady na klima, životní prostředí a biologickou rozmanitost spojené s hydraulickým štěpením při využívání nekonvenčních uhlovodíků a nedostatky zjištěné v regulačním režimu EU u činností spojených s těžbou břidlicového plynu – nepovolovaly žádné nové provozy pro hydraulické štěpení v EU;

89. žádá Komisi a členské státy, aby dohlížely na provádění plánu z Guadeloupe přijatého v říjnu roku 2014 a aby zavedly potřebné nástroje na ochranu biologické rozmanitosti v nejvzdálenějších regionech a zámořských zemích a územích;

90. zdůrazňuje celosvětovou úlohu strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti; vyzývá Komisi, aby ustanovení o biologické rozmanitosti začlenila do probíhajících obchodních jednání a aby cíle v oblasti biologické rozmanitosti začlenila do obchodních politik EU;

o

o o

91. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a vládám a parlamentům členských států.
